

Mals auguris sis-centistes

La numerologia no és una ciència exacta. De fet ni és cap ciència ni tampoc acostuma a distingir-se per la seva exactitud. Encara que al segle XIX proliferaven els tractats sobre la "ciència dels nombres" publicats en col·leccions de llibres científics que també divulgaven lliçons de mecànica analítica, òptica molecular o matèries explosives; encara que el desenvolupament matemàtic exhaustiu de les taules pitagòriques es presentava com un estudi rigorós sobre els fascinants misteris dels números. Tot plegat, després de la incontenible mecànica del càlcul, un salt en el buit xuclador del simbolisme permetia als autors d'establir conclusions espectaculars i esotèriques. Oracles.

A banda els esforços geomètrics i algebrics, un dels procediments més usats a l'hora de buscar sentit a les xifres és la relació que aquestes mantenen amb les lletres. Les metodologies són diverses, però la més habitual emana de la Càbala hebrea. La fascinant teoria del llenguatge dels cabalistes els permetia de relacionar els mots partint dels valors numèrics de les lletres de l'alfabet hebreu: àlef=1, bet=2, guímel=3, dàlet=4, i així fins a tau=400. Aquest mètode era anomenat guematria i creava sinonímies de caire numèric que els cabalistes relacionaven amb les veritats encloses en la llengua primigènica. Així, quan Jacob somia en la Terra Promesa i diu "Hi ha Déu en aquest lloc" la suma dels valors numèrics de les lletres de la seva frase en hebreu és exactament 541, el mateix valor numèric del mot Israel.

Molts buscadors de tresors esotèrics han traslladat aquest mètode a uns altres alfabetos. Només es tracta de convenir el valor de cada lletra i ja podem llançar-nos a les procel·loses aigües dels coneixements ocults. Ens desplaçarem, en paraules de Michel Foucault, de l'univers antropològic al tropològic. El país dels trops. I aquesta nova geografia tropical és plena de sorpreses. L'interès per la numerologia acostuma a revifar-se en les sorolloses celebracions dels aniversaris. Ara que EL TEMPS arriba al número 600 és un bon moment d'escatir els perversos oracles que aquesta xifra duu inscrits.

El número 6. Malauradament, els misteris que pot enclore el sisè centenari del setmanari EL TEMPS no són gaire afables. D'en-

Amb aquest exemplar, EL TEMPS comença el seu sisè centenari. Però un estudi ràpid sobre numerologia ens alerta que aquest felix aniversari amaga possibles efectes bestials. Màrius Serra fa, doncs, un senzill però curiós repàs al simbolisme algebri i esotèric del número 6. Sort que aviat arribarà el 7.

trada, la tradició relaciona el número 6 amb el Diable. Així, en caixa alta. Belial, Beelzebub, Diable, Llucifer, Satan, Satanàs: 6 sinònims per a designar el príncep dels dimonis. El senyor del mal. Fins i tot el seràfic Joan Amades, en un volumet del 1930 anomenat *Números maravillosos*, recull la filiació diabòlica del 6. "Quan algú té mala lluna o està de mal humor, se li diu que té el sis", rebla el folklorista abans d'embranchar-se en una disquisició innòcua sobre la presumpta forma de "cargolet que treu banya" del guarisme.

La mare dels ous és a la Bíblia. En un famós fragment de l'*Apocalipsi* (13, 16-18) apareix la nostra diabòlica xifra per triplicat. El 666. El conegut nombre de la bèstia.

I a tots, petits i grans, rics i pobres, esclaus i lliures, els fa portar a la mà dreta o al front un encuny, perquè ningú no pugui comprar ni vendre, si no porta l'encuny, és a dir, el nom de la bèstia o la xifra del seu nom. Aquí cal saviesa! Qui sigui intel·ligent, que calculi la xifra de la bèstia, que és una xifra referida a una persona: sis-cents seixanta-sis.

Aquest text enigmàtic ha provocat moltes interpretacions. Segons la guematria, 666 equival a la suma de les lletres hebrees de *Neró Cèsar*. Alguns estudiosos es pensen que es refereix a Domicià, vist com a reencarnació de Neró. En tot cas, els tres sisos representen la imperfecció absoluta en oposició al 7, el nombre perfecte.

Més enllà de les connotacions diabòliques, el número 6 simbolitza l'esclavatge. Segons el Gènesi, Déu va crear l'home en el sisè dia i el va instruir per treballar 6 jornos (*Gènesi* 3). El sisè manament designa els homes esclavitzats per la passió sexual. A més, la llei establí que els esclaus hebrees havien de retre vassallatge als seus senyors durant 6 anys. Finalment, el nombre de la bèstia es pot descompondre en 111 (la sagrada unitat trinitària) multiplicat per 6.

Una aplicació estricta de la guematria agermana els textos bíblics semítics amb els grecs. Així, els valors de les lletres dels mots que designen l'invasor romà en hebreu (*Romiti* 200+6+40+10+400+10) i en grec (*Latinos* 30+1+300+5+10+50+70+200) sumen el mateix: 666. Un altre punt remarcable és la paraula que designa la marca del nombre de la bèstia. El mot grec *charagma*, que les versions catalanes interconfessional (1993) i dels monjos de Montserrat (1970) tradueixen per "encuny", és la paraula núme-

ro 666 en el text original grec de l'Apocalipsi.

En l'àmbit grec trobem més detalls del 6. En les equivalències numèriques dels signes que componen l'alfabet grec no hi ha cap lletra que el disegni. Teòricament li pertocaria la sisena lletra de l'alfabet -*digamma*, dues vegades *gamma*, 2x3-, però en comptes d'això els grecs antics feien servir un símbol anomenat *stigma* per representar aquest valor. Aquest símbol, ètim dels nostres infamants estigmes, es feia servir per marcar amb ferro roent els esclaus i les bèsties de càrrega.

Els romans tampoc no van prescindir de la tradició numerològica. El seu alfabet, que ja és el nostre, mantenia relacions amb els nombres, tot i que d'abast més reduït. Els romans només feien servir D=500, C=100, L=50,

G. Arcimboldo va pintar aquest 'Bibliotecari' al 1566. Llibres com aquest contenen les especulacions cabalístiques que ens menen a malfiar-nos del 6.

X=10, V=5, I=1. L'ús de la lletra M és posterior. Si ajuntem els 6 símbols romans en un cronograma perfecte descobrirem que DCLXVI fa 666. La presència d'aquest mal averany es revela també en la triple corona que el papa rep en el dia de la seva coronació. Una innòcua inscripció l'embelleix: "VICARIUS FILII DEI". La guematria d'aquest títol, tenint en compte només els numerals romans, suma 666.

L'arribada d'EL TEMPS en el seu sisè centenari s'inscriu decididament en aquesta alarmant tradició del número 6. En un País Valencià esclau dels resultats de les últimes eleccions autonòmiques, el govern de Zaplana fa esforços ímprobes per donar a la numerologia la dignitat de ciència. Una aplicació matussera de la guematria a la nostra llengua (a=1, b=2... z=26) ens permet de deduir que Aznar (60) fa curt i que C. Reyna (66) és bestial. Per la seva banda les controvertides arrels romanes de l'impagable Vicent González Lizondo (VLLID) també resulten prou reveladores: 606. Una llunyana esperança il·lumina el camí d'aquest setmanari. D'aquí a cent setmanes tots celebrarem l'arribada del setè centenari. I el 7 és el nombre perfecte.

Màrius Serra

Novetats editorials del Consell Valencià de Cultura.

Monografies:

- (25) Documents per a la història de Vilafamés.
- (26) El Còdex d'Elx.
- (27) Conversaciones valencianas.

Sèrie Minor:

- (26) La Salpassa.
- (27) El histórico Reino de Valencia y su organización foral.
- (28) La contaminación sonora en la Comunidad Valenciana.

Els Quatre Vents:

Antologia poètica de Joan Valls.

Facsimil:

Cròniques de València de Pere Antoni Beuter.

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELL VALENCIÀ DE CULTURA